ایران

■ سال بیست و پنجم ■ شماره ۷۲۳۹ ■ پنجشنبه ■ ۵ دی ۱۳۹۸ ■ ۲۹ ربیع‌الثانی ۱۴۴۱ ■ ۱۶ صفحه+۲۴صفحه (ایران جمعه) ■ قیمت درتهران و البرز ۲۰۰۰ تومان / دیگر استان‌ها ۱۰۰۰ تومان ■ Thursday ■ 26 Dec 2019 ■ ISSN1027-1449 Keytitle: IRAN (Tehran)

کالدرون: از رفتار باشگاه خیلی ناراحتم

گودبای پارتی در عصر جمعه

در صفحه ورزشی بخوانید

«ایران جمعه» ضمیمه امروز «ایران»

باید به خودت سخت بگیری

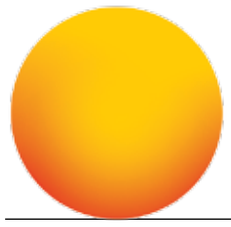
با بهنوش طباطبایی در روزهای پایانی اکران فیلم «ماجرای نیمروز: رد خون» که شمایل بازیگری او را تغییر داد

داستان یک موضوع / سفیدها بیخود قرمز نشده‌اند / نوشته ابراهیم افشار

مجله خبری / برای یک تکه نان... / نوشته سعیده اسلامیه

سیاست / ژاپن و ضرورت تغییر رویکرد / نوشته محسن پاک آیین

فرهنگ / طاعون: ۷۰۰ سال بعد / نوشته کاوه میرعباسی

پیغام چین و روسیه

ایران «اف ای تی اف» را بپذیرد

- رئیس کل بانک مرکزی: به صلاح سیستم بانکی است که از قرار گرفتن در لیست سیاه جلوگیری کنیم
- مناقشه ناتمام موافقان و مخالفان «اف ای تی اف»

۲ و ۸

عبدالله حیدری / ایرنا

از بودجه سال آینده به هر ایرانی چقدر می‌رسد؟

سهم هر ایرانی از بودجه ۹۹

- رفاه اجتماعی (بازنشستگان و حمایتی و رفاهی): ۱ میلیون و ۲۷۰ هزار و ۵۴۹ تومان
- آموزش و پژوهش (مدارس و دانشگاه‌ها): ۹۳۸ هزار و ۷۰۷ تومان
- سلامت (بهداشت و درمان): ۲۶۱ هزار و ۶۰۷ تومان
- فرهنگ و هنر، تربیت‌بدنی و گردشگری: ۸۳ هزار و ۳۵ تومان
- مسکن و عمران شهری و روستایی: ۲ هزار و ۲۱ تومان
- اقتصادی (عمدتاً ستاد وزارتخانه‌های اقتصادی): ۸۲ هزار و ۶۲۷ تومان
- خدمات عمومی (قانونگذاری و خدمات مالیاتی و...): ۹۶ هزار و ۵۳۲ تومان
- دفاعی و امنیتی: ۸۲۴ هزار و ۸۵۲ تومان
- محیط زیست: ۷ هزار و ۶۵۴ تومان

۸

واعظی و ربیعی خبر رویترز درباره آمار کشته شدگان حوادث اخیر را تکذیب کردند

سیاست دولت درباره حوادث آبان سکوت نیست

۳

وزیر آموزش و پرورش خبرداد

احکام رتبه‌بندی معلمان تا بهمن صادر می شود

۵

روحانی در جلسه هیأت دولت خبر داد

پیشنهاد های ژاپن درباره برجام را دنبال می کنیم

۲

گزارش تحقیقی «ایران» از وضعیت یک محموله بزرگ

یک دانه ذرت آلوده هم پفک نشد

ایران اقتصادی

سفر ذرت‌ها

یک دانه ذرت آلوده هم پفک نشد

حملات توقف‌ناپذیر اصولگرایان علیه دولت

اول دفتر

حملات و انتقادات اصولگرایان علیه دولت توقف‌ناپذیر است. در پاسخ به این حملات به دو نکته می‌توان اشاره کرد؛ پیش از پرداختن به آنها باید گفت که این دولت مثل هر پدیده دیگری نقاط ضعف و قوتی دارد و چنین نیست که کسی بخواهد آنها را نادیده انگارد. ولی آیا مسئولیت کامل مشکلات متوجه دولت است یا می‌باید سهم هر بخش حکومت را در این مسئولیت‌ها روشن کرد؟ منظور از این کار گرفتن گریبان این و آن نیست، بلکه فهم دقیق ماجرا برای رفع مشکل است. این روزها دو موضوع در فضای عمومی برجسته شده است که باید آنها را از حیث مسئولیت‌پذیری دست‌اندرکاران تحلیل و نقد کرد. یکی خبر منتشره از سوی خبرگزاری رویترز درباره کشته شدن هزار و ۵۰۰ نفر در جریان حوادث آبان ماه در ایران است و دیگری عدم تصویب FATF در مجمع تشخیص مصلحت است که با توجه به نزدیک شدن زمان برگزاری اجلاس دوره‌ای مربوط به آن و احتمال قرار دادن ایران در لیست سیاه این اجلاس، باید به عواقب آن بیشتر فکر کرد.

تردیدی نیست که خبر رویترز به لحاظ حرفه‌ای ایرادات جدی دارد. درست است که خبرگزاری‌ها در مواردی از قول منبع ناشناس خبر را نقل می‌کنند، ولی این اخبار باید با قراین موجود تطابق داشته باشد. اصولاً چنان جلسه‌ای که از قول منبع آن خبرگزاری نقل شده نمی‌توانسته درست باشد، زیرا اخبار این جلسات در این حد و اندازه به سرعت علنی می‌شود و مهم‌تر از آن شواهد عینی برای چنین تعداد تلفاتی وجود ندارد، چون با وجود اینترنت و شبکه‌های اطلاع‌رسانی به سرعت می‌توان به ابعاد ماجرا پی برد.

ولی این خبرسازی‌ها در درجه اول قرار اهمیت ندارد. آنچه برای ما مهم است، توجه به مسئولیت این گونه خبررسانی‌ها در داخل کشور است. آیا دولت متولی این حد از محدودیت‌های خبری در کشور است؟ صدا و سیما که مهم‌ترین رسانه کشور است تا چه حد در شفاف‌سازی خبری موفق بوده است؟ نه فقط این مورد، بلکه در بیشتر زمینه‌های سیاسی و اجتماعی و حتی اقتصادی نقش اول قدرت‌های غیر پاسخگو ولی مؤثر را می‌توان دید.

مورد دوم تصویب FATF در مجمع تشخیص مصلحت است. برای این منظور کافی است به سخنان دبیر این مجمع توجه کنیم که گفته است: «لوایح FATF هم‌اکنون در مجمع تشخیص مصلحت نظام در حال بررسی است... هنوز چیزی نمی‌توانم درباره آن بگویم... هنوز مشخص نیست... نمی‌توان زمان پایان را به طور مشخص اعلام کرد... پس از بررسی‌های لازم در آینده درباره لوایح FATF صحبت خواهم کرد.» این حرف‌ها فقط اثبات عدم توجه به مسئولیت خطیر آن نهاد را نشان می‌دهد. مجمعی که کار چندانی جز اظهار نظر در این موارد ندارد چگونه یک سال کمی بیشتر یا کمتر، موضوع به این مهمی را معطل می‌کند و نظام بانکی و ارتباطات پولی کشور را در وضعیت گروگان قرار می‌دهد و هیچ توجهی هم به درخواست‌های دولت برای تصویب این لوایح نمی‌کند؟ این نهایت بی‌مسئولیتی در عین قدرتمندی است. اگر فردا یا امروز نتوان غذا و دارو خرید و وارد کرد مردم آن را از چشم دولت می‌بینند، در حالی که ریشه مسئولیت آن به چنین تصمیماتی مربوط می‌شود.

واقعیت این است که حکومت یک پدیده کلی و اجزای آن مرتبط با یکدیگر هستند، مردم هم کمابیش همین طور تحلیل می‌کنند. در حالی که برخی افراد درون ساختار رسمی قدرت، گمان می‌کنند می‌توانند حساب رفتار خود را از دیگران جدا نمایند. می‌توانند تصمیم بگیرند ولی مسئولیت نپذیرند و نتایج بد و خطرناک تصمیمات خود را به زمین دولت بیندازند و از این آب گل‌آلود ماهی خود را در انتخابات صید کنند! چنین مباد!

پیامدهای بلندمدت ناسازگاری با نهادهای حکمرانی جهانی

یادداشت

علی دینی ترکمانی
استادیار مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی

موضوع عضویت ایران در «گروه اقدام ویژه مالی» مبارزه با پولشویی (اف.ای.تی.اف)، همچنان در کشاکش ابراز نظرهای مخالف و موافق نظام تصمیم‌سازی قرار دارد و تکلیف آن مشخص نشده است. به نظر می‌رسد به جای پرداختن به اینکه اف.ای.تی.اف چیست و عدم عضویت در آن چه پیامدهایی دارد، این موضوع را بررسی کنیم که اصولاً پیامدهای بلندمدت ناسازگاری با نهادهای حکمرانی جهانی چیست. نظام اقتصاد - جهانی (در تعبیر امانوئل والرشتاین)، نظامی است مبتنی بر مناسباتی که سرمایه جهانی به مثابه موتور محرکه آن از دست کم چهارصد سال پیش به این سو، شکل داده و کلیت واحدی را به وجود آورده است. کلیتی متشکل از سه جزء مرتبط به هم؛ قدرت‌های مرکزی، قدرت‌های نیمه پیرامونی و مناطق پیرامونی. این ساختار، تا حد زیادی، مبتنی بر واقعیت این نظام است. در چارچوب تقسیم کار شکل گرفته، سرمایه مستقر در مرکز، با استفاده از مواد اولیه و خام و نیروی کار پیرامون، به تولید کالاها و خدمات با ارزش افزوده بالا دست می‌زند. مکان‌های نیمه پیرامونی نه به مانند پیرامونی‌ها هستند و نه قدرت مرکز را دارند. این ساختار، در طول تاریخ ثابت مانده است، چون منطق انباشت سرمایه جهانی چنین مناسباتی را شکل می‌دهد. اما، مکان‌هایی که در این جایگاه‌ها قرار می‌گیرند، بسته به جابه جایی سرمایه جهانی، می‌توانند تغییر کنند. در قرون هفدهم و هجدهم، کشورهای اسپانیا و پرتغال و هلند قدرت‌های مرکزی بودند. در قرن نوزدهم، بریتانیای کبیر قدرت مرکزی بلامنازع بود که در قرن بیستم بتدریج جای خود را به امریکا داد. شوروی برای مدتی تلاش کرد این نظم را به چالش بکشد، ولی در نهایت شکست خورد. اکنون، کشورهای موسوم به «بریکس» (برزیل، روسیه، هند، چین، آفریقای جنوبی) در حال تبدیل شدن به قدرت‌های نیمه پیرامونی هستند. در این میان، چین با اتکاء به نقش سرمایه جهانی، در حال تبدیل شدن به قدرت مرکزی و قرار گرفتن در کنار امریکا و اروپا، به‌عنوان قدرت‌های هژمونیک است. با به جابه جایی در قدرت‌های هژمونیک، ممکن است قواعد نظم جهانی تغییراتی داشته باشد، ولی، منطق اساسی آن، در جهت تأمین منافع سرمایه جهانی است. بنابراین، حتی کشوری مانند چین نیز، وقتی به قدرتی هژمونیک تبدیل می شود، نمی‌تواند سازی ناساز با نظم اقتصاد جهانی بزند. برعکس، ضروری است که خود در تحکیم آن، با چانه زنی هایی، عمل کند.

با این توضیح، نکات زیر قابل ذکر است:

۱. مادام که نظم جاری اقتصاد جهانی دارای ساخت مذکور است، برای هر کشوری، دو راه بیشتر وجود ندارد. یا پذیرش نسبی قواعد این نظم یا ردّ آن. تجربه بلوک شرق و فروپاشی شوروی نشان می دهد که تلاش برای ردّ آن، پروژه شکست خورده‌ای است. در عین حال، تجربه کشورهایی چون ترکیه نیز نشان می دهد که پذیرش این قواعد به معنای تسلیم مطلق نیست. یا حتی تجربه چین که بر سر مسائل مختلف با امریکا در مناقشه هست. با تجدید نظری، در نظریه نظام جهانی والرشتاین، می‌توان گفت، علاوه بر منطق انباشت سرمایه جهانی در شکل‌گیری نظم اقتصاد - جهانی، جایی هم برای دولت - ملت‌ها وجود دارد. دولت - ملت‌های قوی، می‌توانند با استفاده از سرمایه جهانی، از پیرامون به نیمه پیرامون و سپس به سوی مرکز حرکت کنند و نظام اقتصاد جهانی را تا حدی از نظر بازیگران اصلی، متکثر کنند و در ادامه بر مبنای درک منافع ملی خود، قواعد آن را تا حدی تحت تأثیر بگذارند.

۲. از این منظر، اقتصاد ایران، در کل توانایی استفاده از فرصت‌های مترتب بر جابه‌جایی در قدرت‌های هژمونیک را ندارد. چون، با قواعد، نظم و سازگاری حداقلی را ندارد. مصادیق این موارد، عدم عضویت در سازمان تجارت جهانی و اف. ای.تی. اف است. اولی، نقش دولت سایه را برای سازمان ملل در مناسبات بین‌المللی بازی می‌کند. یعنی، اگر عضویت در سازمان ملل به معنای شناسایی رسمی کشوری در جامعه جهانی است، عضویت در سازمان تجارت جهانی، به معنای تأیید کشور از منظر اقتصادی است. همین نقش را نهاد اقدام ویژه دارد. عدم عضویت در آن، به معنای، قرار گرفتن در لیست سیاه این نهاد و در نتیجه، معرفی کشور ذی ربط، به جامعه جهانی و نهادهای پولی و مالی، به‌عنوان مکانی غیر قابل اعتماد و درگیر مسائلی چون پولشویی و حمایت از تروریسم است.

ادامه در صفحه ۷

روزی به یاد پیام آور ایرانی

یادداشت

اردشیر خورشیدیان
رئیس انجمن موبدان

امروز در خبرها آمد که شورای عالی انقلاب فرهنگی، به ریاست عالیه حجت‌الاسلام دکتر حسن روحانی به سالمه سه‌شنبه سوم دی‌ماه ۱۳۹۸ خورشیدی، در نشست ۸۲۵ خود به اتفاق آرا تصویب نموده که «روز ششم ماه فروردین» سالروز زایش پیام‌آور ایرانی، در تقویم رسمی ملی ایران به ثبت برسد که به این وسیله اینجانب رئیس انجمن موبدان تهران، بالاترین مرجع رسمی و قانونی اداره کننده امور مینوی (دینی، آیینی و فرهنگی) هازمان (جامعه) زرتشتیان، به پیشنهاد گرامی سردبیر روزنامه ایران، خویشکاری (وظیفه) خود می دانم که از سوی تمام زرتشتیان ایران و جهان، این تدبیر خردمندانه و ستودنی مدیران محترم کشور را که بی‌تردید از آرمان‌های دیرینه همه مسئولین بزرگوار، مراجع تقلید و آیات عظام و دیگر هم‌میهنان یکتاشناس و یکتاپرست، میهندوست و فرهنگ‌پرور بوده است، مراتب تشکر و سپاسگزاری خود را پیشکش نمایم.

۳۷۸۷ سال پیش، اشوزرتشت پیام‌آور ایرانی، در شهر رگه، در کنار دریاچه جیجست (ارومیه)، از پدری به نام یورونسب و مادری به نام دغدو از خانواده اسپینمان، در روز خورداد از ماه فروردین (ششم فروردین)، چشم به جهان گشود. در دوران کودکی نزد پدر، مادر و استاد برزین، آخرین دانش‌های زمانه را آموخت. در سن ۲۰ سالگی بر پایه آنچه که در بند ۱ یسنا ۲۹ کتاب آسمانی ما زرتشتیان «گاتاها» آمده است، ندای درد آلود و سراسر رنج، روان کل آفرینش را با گوش جان شنید و به آرمان کشف علل و اسباب دردها و پیدا کردن راه درمان بخردانه و اخلاقی آنها، به کوه اشیدرنه (سبلان) پناه برده، مدت ۱۰ سال به اندیشیدن پرداخت.

ادامه در صفحه ۲

سلام ایران

هر روز با شما در اینجا خواهیم بود، صدای شما، حرف شما و پیشنهاد شما را می شنویم و می خوانیم و بازگو می کنیم.
با ما همراه باشید، بگویید و بنویسید

تلفن: ۸۸۷۶۹۰۷۵ - ۰۲۱ پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳

نظر مردم

■ **وضعیت بیمه شدگان خویش‌فرما تأمین اجتماعی/ آقای پیت‌ساز از اصفهان:** بیمه تأمین اجتماعی هستم و به‌صورت آزاد (خویش فرما) خود را بیمه کرده و بازنشسته شده‌ام. وقتی مدارک درمانی خود را برای بیمه تکمیلی برده‌ام به ما گفته‌اند که بیمه خویش‌فرما شامل پروتز دندان و عینک نمی‌شود و فقط شامل بیمه شدگان اجباری می‌شود. حتی بیمارستان هم که می‌رویم به ما می‌گویند که فرانشیز به شما تعلق نمی‌گیرد و بیشتر هزینه درمان را می‌بایست پرداخت کنیم. ما بیمه‌شدگان خویش‌فرما با دیگر بیمه‌شدگان چه تفاوتی داریم؟

■ **کم فروشی بنزین/ مرتضی گنجی اردستانی راننده تاکسی:** چند روز قبل به یک جایگاه پمپ بنزین مراجعه کردم که بنزین بزنم. مقدار ۲۰ لیتر بنزین داشتم و ۵۰ لیتر بنزین زدم که باز هم باک پر نشد. در صورتی که باک بنزین خودروی اینجانب که پژو ۴۰۵ است ۶۵ لیتر گنجایش دارد. هنوز حدود ۱۵ لیتر بنزین کم داشت. به دفتر جایگاه جهت اعتراض مراجعه کردم که به هیچ عنوان پاسخگو نبودند و بعد به اینجانب گفتند شما ۵۰ لیتر بنزین به ما بدهید که پولتان را پس دهیم. از مسئولان ذیربط درخواست دارم با این کم فروشی برخورد کنند.

■ **کسورات حقوق بازنشستگان/ محمدرضا منتظران بازنشسته تأمین اجتماعی:** در این ماه که حقوق ما را واریز کرده‌اند مبلغ بیست هزار تومان کسر شده بود. برای اینجانب که حداقل حقوق را دریافت می‌کنم این مبلغ قابل توجهی است. در کشور حدود سه میلیون و ششصد هزار نفر بازنشسته داریم که اگر از هر کدام این مبلغ کسر شود، مبلغ کلانی خواهد شد. لطفاً مسئولان در این خصوص پاسخگو باشند.

